

Ханъ Мохамедъ се явилъ предъ великия везиръ, поклонилъ му се и казалъ :

— Правосъдието си изрече думата. И всички ли сж длъжни да му се прекланятъ ?

— Всички ! твърдо отговорилъ великия везиръ.

— Дори и клеветата ли ?

— Като низка гадъ, тя трѣбва да пълзи по земята, докато я смачкатъ съ крака.

— А защо азъ не виждамъ да пълзи предъ краката ми Абдурахманъ ? извикалъ ханъ Мохамедъ. И защо не го смачкатъ краката ти ? Той обвини единъ невиненъ, — това доказа сждътъ, който ме оправда. Ти си справедливъ. Ти не отказа правосъдие на селянина Абдурахманъ. Надѣвамъ се, че не ще откажешъ да бждешъ справедливъ и къмъ ханъ Мохамедъ.

Великия везиръ извикалъ :

— Ти си правъ ! Азъ искахъ правосъдие, но и ще съумѣя да накарамъ то да се уважава, щомъ то е дошло.

И заповѣдалъ веднага да му доведатъ Абдурахмана.

Но излѣзло, че Абдурахманъ се скрилъ.

— Той избѣгалъ въ сщия день, въ който ти заповѣда да се даде подъ сждъ ханъ Мохамедъ, — доложилъ пратениятъ слуга.

— И никой ли не знае, къде е ? — попиталъ великия везиръ.

— Когато да избѣга, оставилъ едно писмо до домашнитѣ си.

„Мили мои“, пишелъ Абдурахманъ на своитѣ близки, — „когато утре на разсъмване видите, че ме нѣма въ къщи, вие ще попитате съ скръбъ и недоумение : защо Абдурахманъ е напусналъ своя беденъ и милъ домъ, близкитѣ си, които обичаше, селото, въ което се е родилъ, земята, въ която живѣятъ неговитѣ сънародници ? И кога ? И защо въ оня сщия день, въ който биде даденъ подъ сждъ ханъ Мохамедъ, който го ограби ? На тия въпроси азъ ще ви отговоря съ една стара приказка. Една лисица срещнала на края на една гора заякъ. Заякътъ бѣгалъ колкото му сили държели отъ родната си гора. „Какво има, какво си патилъ ?“, попитала лисицата. „Не питай“, отговорилъ заякътъ. — Голѣма беда : дойдоха хора и убиха вълка !“ — „А тебе що ти е ? Нима толкова много обичаше вълка ?“ — „Обичахъ ! Какъ не ! Пръвъ разбойникъ ! Дѣда ми, прадѣда ми, пра-пра-пра-прадѣда ми е изялъ. Всичкитѣ ми близки“. — „Защо тогава си се разтревожилъ ?“ — „Не разбирашъ ! Ако убиватъ вълка, що е вълкъ, какво може да очаква заяка ?“ Ето защо бѣгамъ отъ